

In dankbaarheid denken wij terug aan;

Johan Kwekkeboom

die op 17 mei 1943 te Overdinkel is geboren. Op 28 juli 2002 is hij, na voorzien te zijn van de sacramenten der zieken te Hengelo overleden. Wij hebben hem op 1 augustus 2002, na een Eucharistieviering in de H. Gerardus Majellakerk, te ruste gelegd op het r.k. kerkhof aldaar.

Na een herseninfarct die hem trof op 30 juni hebben wij onverwacht afscheid van hem moeten nemen op een manier die hij niet verdiend heeft. Het is hard en onverbiddelijk om op deze manier zijn sterven te moeten beleven.

Beetje bij beetje, hebben de krachten je verlaten, je kon ook al niet meer praten. Die stilte deed ons zeer, de Johan van vroeger was je niet meer.

15 jaar lang, heeft hij na de dood van zijn vader, zijn moeder overal met de auto naar toe gebracht. Dat was een opgave voor hem die hij met plezier vervulde. Johan die na het overlijden van zijn moeder in 1997, alleen woonde en leefde vond zijn ontspanning bij de TV en de muziek, o.a Roger Whittaker, Frans Bauer en

de Kastelruther Spatzen, behoorden tot zijn favorieten. Uit dit genre blijkt duidelijk zijn verlangen om zijn eenzaamheid te doorbreken.

Door zijn lichamelijke handicap moet hij zich niet altijd begrepen hebben gevoeld. Alhoewel hij iemand was die met iedereen een praatje wilde maken en maakte - hij praatte vaak aan één stuk door - moet het alleen zijn voor hem, zwaarder zijn geweest dan wij kunnen bevroeden.

Mensen die het bos inliepen, werden vaak op zijn eigen manier aangesproken om contact te krijgen. Zijn wekelijkse uitstapje, elke zondagavond naar Groenlo, naar zijn stamcafé waren hoogtepunten voor hem.

Ook kon hij zich ontzettend verheugen op de jaarlijkse buurtfeesten. Hij hoorde er dan helemaal bij, wat hem zichtbaar plezier deed. Alle adviezen om kleiner te gaan wonen, legde hij naast zich neer. Hij was ver - knocht aan zijn eigen huis, in zijn vertrouwde omgeving bij " Pastoors " bos. Johan was punctueel en had een vast levenspatroon. Hij wist wat hij wilde en niet wilde. Johan was een trouwe kerkganger. Steevast elke zaterdagavond, was hij op zijn vaste stek links voorin de kerk te vinden. Wij hopen en bidden dat hij God heeft gevonden en dat hij daar de rust en de vrede vind waar hij op aarde naar heeft gezocht.

Voor uw blijken van belangstelling, betoond na het overlijden van onze broer, zwager en oom, zeggen wij U hartelijk dank

De Familie